

Мєхова О. М.

*здобувач вищої освіти обліково-фінансового факультету
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв, Україна*

Сучасний стан фінансової системи України

Фінансова система виникла з появою держави і нерозривно пов'язана з її функціонуванням. За допомогою фінансової системи, держава збільшує та використовує фінансові ресурси для виконання своїх функцій. Від збалансованої функціонуючої фінансової системи країни, залежить фінансове забезпечення різних сфер суспільного життя. Чим розвиненіші ринкові відносини, тим ефективніші й різноманітніші зв'язки в державі та складніша фінансова система.

Фінансова система – сукупність відособлених, але взаємопов'язаних сфер і ланок фінансових відносин, які відображають специфічні форми й методи обміну, розподілу і перерозподілу ВВП, система фінансових органів та інститутів. Фінансова система притаманна кожній державі незалежно від рівня економічного розвитку [1].

В науковій літературі дослідженням фінансової системи займаються такі науковці як: В. Д. Базилевич, Л. О. Баластрик, К. В. Клименко, О. К. Малютін та ін., проте питання фінансової системи та її сучасного стану в Україні є актуальними та потребують подальших досліджень.

В основі функціонування фінансової системи лежить кругообіг фінансових ресурсів. У кожному новому циклі вони повинні зростати, тобто фінансова система повинна стимулювати залучення всіх тимчасово вільних коштів і заощаджень. Саме низький рівень доходів домогосподарств є однією з причин недостатнього розвитку страхового і фондового ринків, що зумовлює проблеми з ресурсним забезпеченням економіки та стримує рух інвестицій. Фінансова система і фінанси використовуються як індикатор національної економіки, збільшення добробуту громадян, обмеження негативних моментів у економічному зростанні. За допомогою фінансової системи держава збирає та використовує засоби для утримання апарату і направляє їх на виконання своїх функцій [1].

Варто виокремити характерні риси фінансової системи України :

- кожна ланка фінансової системи має характерні їй методи мобілізації коштів для створення фондів фінансових ресурсів та свої напрями й методи їхнього використання;
- кожна ланка фінансової системи є відносно самостійною, має власну специфічну сферу застосування;
- між ланками фінансової системи існують тісний взаємозв'язок і взаємна обумовленість, кожна ланка може успішно функціонувати лише при досконалій та ефективності системі в цілому;

– фінансова система держави досягає найбільшої ефективності лише тоді, коли відлагоджена та законодавче закріплена діяльність кожної її ланки;

– залежно від факторів, що впливають на організацію фінансів, насамперед на формування й використання фондів фінансових ресурсів, кожна ланка фінансових систем може поділятися на менші підрозділи [2].

Однією з основних проблем нестійкості фінансової системи України є відсутність належного державного контролю. Оскільки контроль – важлива функція держави, за допомогою якої забезпечуються адекватні умови для функціонування фінансової системи, дефіцит належного контролю призвів до зловживань та порушень у сфері фінансових відносин. Також серед основних проблем фінансової системи України слід виокремити також неефективну систему державного регулювання, що унеможлиблює сталість її розвитку.

Ще однією проблемою неефективного розвитку фінансової системи на сьогодні для України залишається нерівномірність у видатках та доходах бюджету, а також значне зростання державної заборгованості та нераціональний розподіл витрат. Для розв'язання зазначених питань, на нашу думку, необхідно здійснювати контроль за витрачанням коштів, їх доцільністю та належним чином відслідковувати грошові потоки [3].

Отже, для покращення стану фінансової системи України необхідно переглянути ключові напрями стабілізаційної політики: розвиток страхового механізму пенсійного забезпечення, медичного обслуговування, страхових принципів фінансування для отримання вищої освіти. Це призведе до зменшення навантаження та сприятиме удосконаленню функціонування фінансової системи для країни. Для зменшення заборгованості Україні слід відновити свій імідж та отримати довіру населення, емітуючи при цьому державні облігації з метою залучення додаткових коштів. Разом з тим, у довгостроковій перспективі потрібно створити відповідні механізми, спрямовані на стимулювання розвитку фінансів домогосподарств, оскільки, як свідчить практика зарубіжних країн, домогосподарства посідають провідне місце у формуванні доходної частини бюджетів усіх рівнів.

Список використаних джерел:

1. Закон України про «Про інноваційну діяльність». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/40-15>.
2. Сіренко Н. М. Управління стратегією інноваційного розвитку аграрного сектора економіки України : монографія. Миколаїв, 2010. 416 с.
3. ТОП-5 датчиків для сільського господарства. URL: <https://aggeek.net/ru-blog/top-5-datchikiv-dlya-sil'skogo-gospodarstva-u-2018-rotsi>.
4. Управління інноваційною діяльністю: магістерський курс (основи інноваційного менеджменту) : підручник / за заг. ред. д.е.н., проф. С.М. Ілляшенка. Суми : ВТД «Університетська книга», 2013. 858 с.

Науковий керівник: **Лункіна Т. І.**, *д-р екон. наук, доцент, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування, Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна*